

ПЕНК Альбрехт-Фрідріх-Карл (Penck Albrecht Fridrich Karl; 26. 09. 1858, м. Ройдніц, нині у складі

Ляйпцига, Німеччина — 07. 03. 1945, Прага) — німецький географ та геоморфолог. Доктор філософії (1878), доктор ґабілітований (1885). Член НТШ. Професор Віденського (1885—1906), Берлінського (1906—26) університетів та Університету Карла-Фердинанда (Прага). Був директором Музею океанографії в Берліні (до 1926). Розробляв фундаментальні теоретичні та прикладні питання геоморфології та четвертинної геології. Досліджував рельєф та четвертинні відклади Альп. Створив разом з Е. Брюкнером схему періодизації четвертинних зледенінь Європи, яка використовується й донині. П. — засновник німецької та австрійської шкіл геоморфології. Серед його учнів — видатний український географ та геоморфолог [С. Рудницький](#).

Рекомендована література

1. Morphologie der Erdoberfläche. 2 Bände. Stuttgart, 1894;
2. Die Alpen im Eiszeitalter. Bd. 1—3. Leipzig, 1909 (співавт.).

[С. Ю. Бортник](#)

Бібліографічний опис:

Пенк Альбрехт-Фрідріх-Карл / С. Ю. Бортник // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-883918>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).